

PANORAMA

30 OCTOBER 1941 - No. 44

LOSSE NUMMERS 16 CENT

VERLEIDELIJK, DOCH NIET VEROORLOOFD

(Teekening H. Giesen)

Zie in dit nummer onze fotoserie: Herfststemming

DE GESCHIEDENIS VAN EEN JAMPOTJE

Teekeningen
R. Kloos-M.

jampotje, er zat jam in me..." Langhals stak zijn kop boven het papieren dekseel en riep door een van de gaatjes: „Zeg, wie ben jij?" „Ik ben een rups!" was het antwoord.

„En wat kom jij hier doen?" vroeg Langhals weer.

„Wonen," zei de rups weer. „Ten minste, dat zal wel moeten. Ze hebben me hier ingestopt en als ik goed zie, kan ik er niet meer uit. Maar 't bevalt me hier wel... als ik maar genoeg te eten krijg!"

In 't begin had Langhals veel met de rups gepraat, maar op een ochtend, toen hij weer met zijn ene oog door de gaatjes keek en riep, gaf de rups geen antwoord meer.

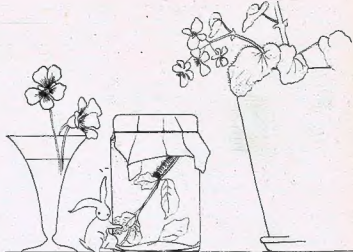
„Nu slaapt hij zeker," fluisterde

het jampotje vol bewondering, en de hele winter stond hij maar zo stilletjes op de kast en keek naar de verandering, die binnen in hem gebeurde. En toen de eerste warme lentedagen kwamen, toen zat er tegen de wand een mooie, grote vlinder. Ze kwamen er allemaal omheen staan en keken en keken.

„Doe me open, doe me toch open; k wil er zo graag uit!" riep de vlinder met een fijn stemmetje.

Ze keken elkaar rateloos aan, want niemand kon hem helpen. Gelukkig, dat Toosje toen wakker werd en het dekseel losmaakte. Toen spreide de vlinder zijn vleugels uit en vloog de vlinder wereld in.

„En wat moet ik nu met jou?" zei

Toosje, terwijl ze het lege jampotje in haar handen nam. „Weet je wat, mijn onde vaasje is stuk, nu kan ik jou wel als vaasje gebruiken," en ze vulde hem met de mooiste bloemen.

Hij is nooit meer in de fabriek teruggekomen. Iedere keer keken de broertjes naar hem uit, en ze zeiden elkaar:

„Hij is er weer niet, dat komt door al die avonturen! Ha, ha!"

En ze hebben 't nooit geweten, maar ons jampotje stond nog lange jaren op de kast, gelukkig en tevreden, tot hij van ouderdom gebarsten is.

R. K.-M.

Hij was een heel gewoon jampotje, van glas, met 'n koperen Schroefdekseltje; een potje net als alle andere, en toch... was er een verschil.

Kwam 't omdat ze in de fabriek een vergissing gemaakt hadden en frambozenjam in hem hadden gestopt, terwijl op 't etiket toch „Aardbeienjam" stond! Wie zal 't weten!

En nu stond hij dan op tafel. Alles was even heerlijk en mooi: 't tafelkleed met de gele blokken, de bordjes en de glinsterende vorken en messen, de melkkroeken met de bloemetjes er op, maar vooral de fleurige gezichten om de tafel!

En op een goeie morgen was hij leeg en hij werd flink schoongewassen.

Nu zal ik zeker gauw teruggaan, dacht hij, en dat zou ook gebeurd zijn, als niet op dat ogenblik Toosje, het dochtertje van tien, de keuken binnen was gestornd.

„Moeder, mag ik dat lege jampotje, kijk eens wat ik gevonden heb!" en zij liet haar moeder een grote, lachte rups zien.

Voordat hij er goed over had kunnen nadenken, zat de rups al binnen in hem, tussen allerlei frisse, groene blaadjes, en in plaats van 't dekseel kwam er een papietje over hem heen, waarin allemaal kleine gaatjes geperkt werden. En zo kwam hij terecht boven op het kastje in de kamer van Toos.

Wat is 't hier leuk, dacht hij, alleen aan dat gekriebel binnen in me zal ik erg moeten wennen.

„Wat ben jij er voor een?" zei met een nuffig stemmetje 't vaasje op de glazen voet. „En wat is dat voor een ding binnen in je?"

„Dat weet ik zelf niet," zei het jampotje verlegen. „Ik ben eigenlijk een

TOMMIE'S AVONTUREN

DOOR PIET BROOS

Wie dwaan aan weerskanten de vliegende rups en een vliegtuig is klaar.

Hij sloeg aan weerskanten de vliegende rups en de machine zag er in minder dan geen tijd als een echt vliegtuig uit. De motor sloeg aan en daar vloegen ze door het luchtruim.

Als een pijl uit een boog schoot het toestel het water in. In het begin kondte ze niets zien, maar al spoedig waren ze aan het schitterende licht gewend en Tommie keek z'n ogen uit.

De professor zag toen een grote gang en nieuwsgierig wat daar binnen was, stuurde hij de „Kameel" er in. Maar dat was een domme zet, dat zou hij gauw genoeg onderwiden.

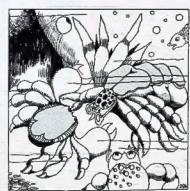
„Achtsteft niet naar de man, professor."

Tommie, die pas 'n ongelukkig vlucht met de uit gemaakt had naar de maan, kreeg de angst dat de professor te hoog zou gaan vliegen. Maar gelukkig bleef hij dicht genoeg bij de aarde.

De professor liet de „Kameel" tuit op de bodem van de zee zakken en daar reden ze nu rustig rond tussen vreemde planten en zeldzame schelpen, afgestard door vissen en zeedieren.

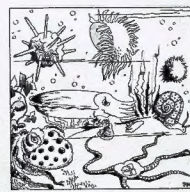

Want de dieren waren er helemaal niet over te spreken dat ze bezook kregen en de welhandbrabon, kreften en anders zeebewoners maakten zich erg boos.

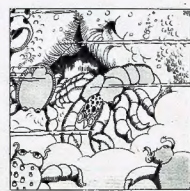
Deksel dicht! Wie gaan nu dediken!

Spoedig kwamen ze boven zee. „Nu zullen we daar ook eens een kijkje gaan nemen," zei de prof. „Jou het dekseel open je heeft dicht, dan duiken we naar boden." Daar gingen ze al.

Ze zagen grinnige krabvissen en zeesierren, mosselen, zeegolfs, oesters en allerlei vissen en ze hadden geen ogen genoeg om de prachtige kleuren te bekijken. Ze genoten reusachtig.

Ze besloten de toegang te versperren, zodat Tommie en de professor levend begraven werden. Met man en macht begonnen ze te graven, zodat de uitgang weldra afgesloten was.

RAADSELRIJMPJE

1. In mijn eerste kun je rijden.

Maar mijn tweede is slechts een vat. Van 't geheel maakt men soms doosjes, Of gebruikt 't voor dit of dat.

INVULPUZZLE

In onderstaande zeven zinnenjets zijn enige woorden uitgevallen. Je moet de zinnen weer volledig maken met behulp van de negen woorden, die hieronder staan. Het zijn negen namen van vruchten, en als je de juiste vrucht op de juiste plaats zet, zal het wel loslopen met de zinnenjets. Hier volgt het lijstje.

Oitroeven - persik

Iruiven - kers - appel

Banaan - besen - peer

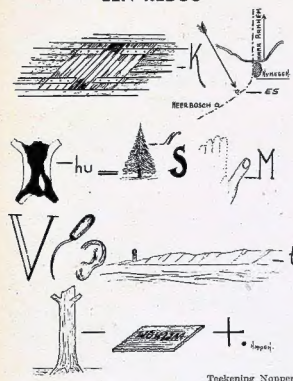
pruin.

En nu de zinnenjets:

1. De bak... waren niet erg in hun schik en gaven den loopjongen een vuil... 2. Toen het... werd geblazen, moester zij aantreden. 3. Ik hoef van... omdat zij zo'r fluweelaachte huid heeft. 4. Hij had een tabaks... in zijn mond. 5. De vorst sloeg hem in de... gezien hij veel midreveren had. 6... zijn gele vruchten die alleen in warme landen tot volle wasdom geraken. 7. De straat droeg dit jaar vele... maar de... trosen in de kassen waren minder mooi.

BONT ALLERLEI

EEN REBUS

Tekening Noppen

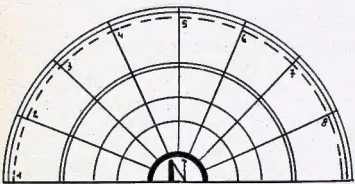
Nee, die is niet zo makkelijk, hoor. Je moet er eens goed op studeren en dan kom je 'r wel achter. Hier en daar ligt een klein strekbeeldje. We willen jullie wel iets verraden. De rebus stelt een zeer bekend spreekwoord voor, een spreekwoord, dat van veel belang is voor meisjes en jongens, die niet erg ijverig zijn. Natuurlijk zijn jullie dat wel! Dat spreekt vanzelf! Het is vooral van toepassing op diegenen, die, zoals een andere zegswijze het uitdrukt, liever lui zijn dan moe.

Volgende week kijken jullie maar eens of je de goede oplossing hebt gevonden. Niet te gauw opgeven, hoor! Het laatste woord is 't moeilijkste.

TOVER-PUZZLE

Professor Hocus Hocus heeft daar 'n aantal rare dingen te voorschijn getoverd uit zijn ketel. Ja, het zijn letters, maar kunnen jullie ook raden welk woordje van zes letters de „perfeester“ heeft willen maken?

N-PUZZLE

In deze waaiervormige figuur komen acht woorden van vijf letters te staan. Zo eindigen allemaal op N. Die laatste letter hebben we zelf al ingevuld. Als je 't verder goed doet, lees je in de buitenste cirkel, van 1 tot 8, de naam van zeer bekende en mooie bloemen. Invullen van de buitenste rand naar het midden toe, waar de N staat.

1. Openbare plaats.
2. Lichaamsdelen.
3. Kleine wegen.
4. Zonder uitzondering.
5. Bijna allemaal.
6. Erfgenamen.
7. Zwarte vogels.
8. Niet zitten of liggen, maar

STORS VOORLIER VAN DE REBELLEN CLUB

ONTVANGT EEN FELICITATIE.

RAADSELRIJPJE

Mijn eerst' is de naam van mijn vader,
mijn tweed' is het werk van de bij.
Kant en klaar is 't geheel dat gezegd wordt
zo bij wijlen van u en van mij.

OPLOSSINGEN VORIG NUMMER

HOE IS DE NAAM VAN DEZE VIJF PLAATSEN?

1. Alp-hen.
2. Zeis-t.
3. G-oor.
4. Kam-pen.
5. Worm-er-veer.

HOE DOEN WE DAT?

POES	1	SOEP
KNIE	2	KIEN
EZEL	3	ZEEL
WATER	4	TARWE
PREI	5	PIER

HOE KOM JE ER?

1. K O M
2. K A M
3. K A S
4. P A S

HOE KOM IK ER?

1. L A N D
2. B A N D
3. B O N D
4. B O N K
5. B O E K
6. B O E R

CIRKELPUZZLE

CIRKELRAADSEL

A A R
K K A R T
K R A A R T
R A A T
R A A T

PLAATSNAMENREBUS

1. Leiden.
2. Venlo.
3. Eindhoven.

DE GEDENKSCHRIJFTEN VAN EEN BAKVISCH

ACHTENWINTIGSTE
DRAMA:

Huwelijks-
geschenk

Tekening
(een ateller)

Meneer Zuur zat te boekhouden, maar hij keek extra-zuur en hij keek extra-vaak op, dus 't verhaast hij niet, toen hij zijn pen neerkwakte en uitriep: „Ik zit in de knel, Beppie.“ „Spuit u durf uit,“ zei ik met gepast en eerbied. „Maar ik durf haast te wedden, dat 't iets met de bruloff is te maken heeft.“

„Je krijgt een tien,“ zei meneer Zuur. „Wat zou 't me een hoop ellende bespaard hebben, als je tante in 't geheim met boer Knops getrouwd was!“ „Zoo praten er meer,“ zei ik. „Maar 't zou mijn een ontwe jurk gekost hebben, meneer Zuur.“

Mijn zuster Cato en ik zouden bruidmeisjes zijn bij tante Bertha, en meneer Zuur had beloofd, in een vlaag van verstandverbijstering, als getuige op te treden.

„Ik gun je die nieuwe jurk best,“ zei meneer Zuur. „Vrouwen hebben nu eenmaal plezier in dat getrouw, maar ik geloof, dat niet één man prijs stelt op zoo'n voorstelling, vooral als hijzelf ook moet optreden.“ „Waar tobt u over?“ vroeg ik. „Kleeren? Of bent u bang, dat u moet speeuen!“

„Geen van tweeën. Ik heb in 1921 een begrafenis-pak gekocht, en daar kun je maar 't tiende part van de motgaatsjes op zien; en ik heb in een boekje een pracht van een speech gevonden — als ik er maar om denk, dat ik er, 't jonge paas“ en 'al van levens-jaren“ niet moet laten. Maar de tijd schiet op, en ik kan maar geen geschikt huwelijkscadeau bedenken. Ik kan er gewoon niet van slapen.“

„Ja, u ziet er echt kattegrit uit de laatste dagen,“ zei ik met oprechte deelneming. „Maar zoo bar moeilijk lijkt 't me toch niet! U zou maar iets, waar ze allebei iets aan hebben — en dat niet te duur is natuurlijk.“

„Ik weet wel honderd dingen, waar hij iets aan kan hebben, en ook honderd, waar zij iets aan kan hebben; maar ik laat me vallen, als ik iets weet, dat voor allebei geschikt is, en dan, zoals je zegt, niet te duur.“

Aangezien ik niet wist, hoeveel geld hij op wou dokken, deed ik liever geen voorstel, uit angst, dat

ik zijn financiële draagkracht te boven zou klanten.

„Een canapé zou bijvoorbeeld wel iets zijn, voor alle twee; maar dan kan ik niet zoo goed zegen een motorbot. Ik heb al gedacht: een flinke, ruime luss-stoel...“

„Maar, meneer Zuur, dat's toch prachtig!“ Hij schudde zijn hoofd. „Welnee — op hun leef-tijd en met hun gewicht...“

„Ze kunnen er toch om de beurt op zitten?“

„Dan maakten ze waarschijnlijk ruzie, wie z'n beurt het was, en ik wil niet, dat mijn cadeau een rotte twistappel wordt.“ Hij zuchtte en gaf voort: „De familie wil ze om radio geven, daar zouden wij, getuigen, een luidspreek bij kunnen doen. Maar ik weet niet... Ik wil wedden, dat hij 't stil zou willen hebben, als zij muziek zou willen hooren, en omgekeerd. Een oogenblik heb ik gedacht: ik geef een boek, of een paar boeken. Maar of ze wel eens lezen betwijfel ik.“

„Mijn tante zou ze kunnen gebruiken, om boer Knops z'n Zondagse pantalon op te persen,“ zei ik.

„Ja, daar was ze dan net mee bezig, als hij... laten we zeggen in de „Vraagbaak voor Iedereen.“ „Iets op wou zoeken...“ Wie de havermout heeft uitgevonden, of hoe een glas jenever op een broedende kip werkt. En dan was 't mis met hun betrekkelijk gehalve huwelijksleven.“

„Als u alles zoo uitzoekt, is 't hopeloos,“ zei ik.

„'t Is hopeloos,“ antwoordde hij. „Ik heb zitten piekeren, tot ik dacht, dat ik er krankjoren van werd.“

„'t Hebt zoo'n massa prijccouranten boven,“ zei ik. „Kunt u daar niets in vinden?“

„Mensch, ik zou heele pagina's van kunnen lepelen, als ze me naar 't gekkenhuis brachten. Ik heb bijvoorbeeld een catalogus van muziekinstrumenten. Maar buiten een piano — waar ik natuurlijk niet over denk — weet ik geen een instrument, waar twee personen gezamenlijk en in vereeniging op te keer kunnen gaan. Kun je met tweeën fluit spelen, of viool, of mondorgel, of walddroom?“

„Op een groote trom wel,“ dacht ik hardop.

„Ik hoor 't al,“ zei meneer Zuur... „En ik zie ze al op elkáár trommelen. Ik heb een prijccourant van spelen ook... maar iets stievers dan 't vlooienspel zullen ze wel vermoeden vinden, en 't hoer mijn vriend Knops al razen, als hij mischiet. Ne, Beppie, ik geef niet graag iets op, maar ik zie maar één uitweg, en dat is eigenlijk een achterdeurje.“

„Bedanken om voor getuige te spelen en net doen of u neus bloedt!“

„Daar bezit ik den zedelijken moed niet toe,“ ant-

woordde hij. „Ik wou twee kleine cadeau's geven, 't een mannelijk en 't andere vrouwelijk.“

„Wordt 't dan gemakkelijker, om iets te vinden?“

„Mischien weet jij iets voor je tante,“ zei hij. „Voor den bruijgou weet ik al iets. Waar hij heel veel nut van kan hebben, niet alleen als boer, maar ook als huisvader.“

„Toch geen koe?“

„Nee, een complete, goed werkende koe is te duur. Ik dacht aan een tienliterblik van din prima inses-tender. Hoe vind je dat?“

Hij leek verbaasd, dat er geen applaus volgde.

„Vind je dat niet reuzengroeschtik?“ vroeg hij, en sigaret te voorschijn halend.

„Nou,“ zei ik bezinnend, „dat ligt er aan, hoe je 't bekijkt. Er zijn wel menschen in Eigenheim, die zullen denken, dat u meneer Knops erme in verzoe-king brengt. En mijn tante is een erg zenuwachtig mensch.“

Hij koos me aan en sloeg toen zijn handen in de lucht. „Da's de druppel, waar de emmer door overloopt! Ik geef 't op!“ riep hij, en hij wankelde het achterkameertje in.

Ik liep hem na, hoewel hij afwijzend met zijn handen wuifde.

„Meneer Zuur, laten we nog eens terugkomen op dat radio-idee. Als dat doorgaat, weet ik mischien wel iets.“

Het was een lust te zien, hoe het daagde in zijn gelaatsstreken.

„Ja!“ schreeuwde hij.

In plaats van een luidspreek, één tweepersoons luidspreek,“ zei ik langzaam, „geven de getuigen twee koptelefoons, één voor de bruid en één voor den bruidegom.“

Hij stond een halve minuut na te denken. „Beppie!“ krieschte hij toen, „wat zou ik moeten beginnen, als ik jou niet had! Als ik nog ooit van mijn leven een standbeeld onthul, zal 't er een van jou zijn!“ En met een stralenden geluklach slingende hij zijn nieuwe sigaret in den kolenbak en stak hij den lucifer in zijn mond.

Beppie

HET NEGENENTWINTIGSTE DRAMA SPEELT VOLGENDE WEEK

Tekening B. ten Hove

Honderd jaar geleden

Een geruimen tijd geleden, Honderd jaar of daaromtrent, Was er veel van wat bestaat thans Nog volkomen onbekend.

Onder andere: de auto, Die zich pijlenel voorbeescegt, Naast de praktische machine, Die zoo klopt, als vogel en veeg.

't Vliegtuig, dat sich kan verplaatsen Als een vogel op z'n vlucht;

Plus de radio, die golven Feilloos opvangt uit de lucht

't Filmtoestel, dat beelden — levend — Ons vertoont en hooren laat

Nevens het nog niet volmaakte Televisie-apparaat.

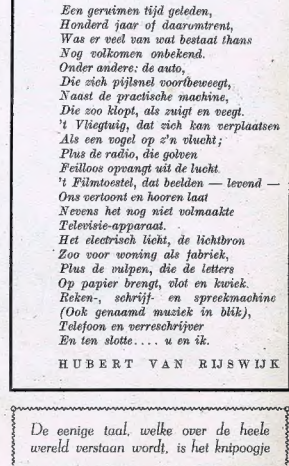
Het electrisch licht, de lichtbron Zoo voor woning als fabriek,

Plus de vulpen, die de letters Op papier brengt, clot en kwiek

Reken-, schrijf- en spreekmachine (Ook genaamd muziek in blik),

Telefoon en verreschrijver En ten slotte... u en ik.

HUBERT VAN RIJSWIJK

Tekening Fr. Pitt

THEODOOR LIJDT AAN SLAPELOOSHEID

Tooneel: Het slaapvertrek van de Van Durens.
Mevrouw van Duren: „Theodoor, slaap je al?”
Theodoor: „Nee! Als ik zoover ben, zal ik het
je wel zeggen!”

Mevr. van Duren: „Ik vraag me af hoe je toch aan die ellendige slapeloosheid gekomen bent!”

Theodoor: „Dat is nog al eenvoudig. Dat komt o avond, als ik bijna ingeslapen ben, tegen me beg

Mevr. van Duren: „Je bent onhebbelijk! Ik w verrassends mededeelen!”

Theodoor: „Je zou me nog meer verrassen indien je je heel erg stil hield en heelemaal niets tegen me zei!”

Mevr. van Duren: „Je bent werkelijk onhandelbaar! Maar toch zalik het je zeggen, of je wilt of niet. Ik weet hoe je van je slapeloosheid af kunt komen."

Theodoor (zonder de minste interesse): „Zoo? Hoe dan?”

Theodoor: „Slapeloosheid is iets, waar tegenover de wil machte-
loos is.”

Mevr. van Duren: „Je vergist je. Het boek, dat ik heb gelezen, beweert, dat je niets anders te doen hebt dan je op den slaap concentreren. Herhaal den geheelen tijd in jezelf: „Ik word steeds slaperiger en slaperiger. Nu ga ik al slapen.” In dien tijd zal ik je met korte wilsolgen helpen, die ik naar je uitzend.”

Theodoor: „Ik wil heelemaal geen golven. Laat mij maar op mijn eigen manier in slaap gaan.”

Mevr. van Duren: „Dat is nou net iets voor jou. Je geeft zelf toe dat je niet kunt slapen, maar je weigert ook maar iets te doen om het te genezen.”

Theodoor: „Maar wat geeft het nou toch om den heelen tijd te zeggen: „Ik word slaperiger en slaperiger”, wanneer het heelemaal niet zoo is?”

Meur. van Duren: „Maar probeer het dan eens, konijn. Misschien zit er wel waarheid in.”

Theodoor (zuchtend): „Nou, goed! Als je er den heelen nacht over blijft zaniken, zal ik dit maar liever probeeren.” (Hij draait zich met een nijldigen plof om).

(Een lange pauze)

Mevr. van Duren: „Zei je iets, Theodoor?”
Theodoor: „Ik zei wel iets, maar dat is voor jou niet geschikt om te hooren!”

(Wederom een pauze)

Theodoor: „Stuur je nog steeds korte golven naar me toe, Emma!”

Theodor (rinnig): „Dan zou ik maar eens uitscheiden met sturen, want ik voel dat ik moest ga worden. Die golven beginnen me te kriebelen en als dat zoo doorgaat, slaap ik morgenoctend nog niet. Maar als het bij een genoeg kan doen, wil ik je alvast mededeelen, dat mijn been al is ingeslapen. Dus je golfstation afzetter en in hidsreger nitschakelen. Wel te rusten.“

(Hier zakt het gordijn, voordat de tranen van mevrouw van Duren
beginnen te vloeien).

EEN RAAD

Mevrouw Kwist — zonder uw dochter Johanna kan ik niet meer leven."

„Het spijt me werkelijk, meneer Luf, maar mijn dochter Johanna is niet meer vrij. Misschien kunt u eens probeeren zonder mijn dochter Susanna niet meer te kunnen leven.”

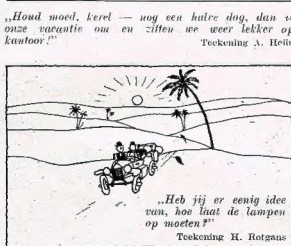
..Meneer, bij dat costume
moet geld bij!"

„Klets niet, kerel, je zegt dat iedereen keer, waar leef je

„Och, meneer, ik verdien

Teekening A. Heil

Tekening H. Rotgans

Kunnen schapen vechten?

WIE WEET....?

Het schap, zinnebeeld van zachtzinnigheid, kan zich geducht wreken als 't noodig is. Een ooi met lammeren bindt een verwoeden strijd aan tegen hond of mens, om haar jongen te verdedigen. En de rammen, ook van onze lamme soorten, zijn echte vechtersbazen, die tegen een stier op kunnen! Een ram wilt het van een stier door zijn groote beweeglijkheid: hij stoot zijn vijand zo vlug en zo vaak met zijn zwaargewapende voorhoofd, dat die stier er weldra bij neervalt. Het is voorgekomen, dat een ram een stier met één stoot van de beenen kreeg. Eens viel een ram een vrouw aan, stiet haar omver en deed dit telkens weer, als zij pogde op te staan, een uur lang. Eindelijk kwamen er mannen met stokken, die de vrouw ontzetten.

VERSPILENDE KUNST

Teekening T. Smith

OPLOSSING KRUISWOORD:
PUZZLE VORIG NUMMER

SAGE	KRAIT
TAP+DIE	REL+LIT
KANNOORWEGEN+WY	
IN+K+BON+GOM+KRY	
ISIS+MEREL+KANNT	
KLOOS+GAL+REDE	
ABEEL+AL+SERRE	
M+GEK+EIK+E	
TEGEN+L+NETTO	
EZDEL+KAP+BATTE	
EZEL+LEVEN+VOLKE	
AS+M+KOE+OER+R+R	
KAN+ANTWROPEN+MA	
KOL+ANTWROEPEN+MA	
BAR	BOND

ONZE KRUISWOORDPUZZLE HORIZONTAAL :

[illegible]

60 Voornaamwoord	20 Bestemming
61 Gewoonte	22 Pienzier
62 Oorlogsbepaling	23 Overgave
63 Bestaatsbewijs	26 Stokplaats
64 Vrouw	28 Buis
67 Zangnet	29 Priem
68 Vreemde zunt	31 Voortug
69 Huizen	32 Harting
70 Musiekinstrument	34 Vochtig
71 Wapen	35 Vervuilen
72 Voetsnel	38 Versoeken
73 Kluis	40 Verschuiven
75 Goddiener	43 Lichamenadel
76 Ongerschuif	44 Keutengraver
77 Boelie	45 Vervuilen
78 Staat	47 Zoete drank
79 Zee-roede	48 Gewas
82 Smakelijk	50 Opening
83 Stad in Nederland	53 Paard
	56 Mand
	57 Bedouwen
	58 Kieur
	59 Vervuilen
	61 Eiland
	62 Het hebben van
	64 Herkauwer
	65 Projectie
	66 Vervuilen
	67 Flinke
	68 Flink
	71 Garant
	73 Afschalen
	74 Vervuilen
	76 Hengelschaam
	78 Vervuilen
	79 Buis

VERTICAAL :	37 Onbehouwen
1 Deel van Amerika	58 Kleurkrijt
2 Godsspraak	60 Werktuig
3 Oogst	61 Eiland
4 Deel van een fuik	62 Afkeer hebben van
5 En anderen	64 Herkauwer
6 Rustoord	65 Projectiel
7 Voorzetel	66 Insect
8 Waterkeering	67 Flinke
9 Bijwoord	68 Verzeek
10 Gebak	71 Garant
11 Geldersch dorp	73 Afsluiting
12 Betog	74 Zwaar
13 Visschen	76 Hemelschaam
14 Alth. 26 horiz.	77 Meestand
15 Rijn	79 Bijwoord
	80 Verkeering